

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 964

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
824.	— Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Sucevița, județul Suceava	2
825.	— Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Surdila-Greci, județul Brăila	3
826.	— Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Beriu, județul Hunedoara	4
827.	— Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Vălișoara, județul Hunedoara	5
828.	— Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Coșula, județul Botoșani	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 76 din 16 octombrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului steagului
comunei Sucevița, județul Suceava**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Sucevița, județul Suceava, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Sucevița, județul Suceava, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

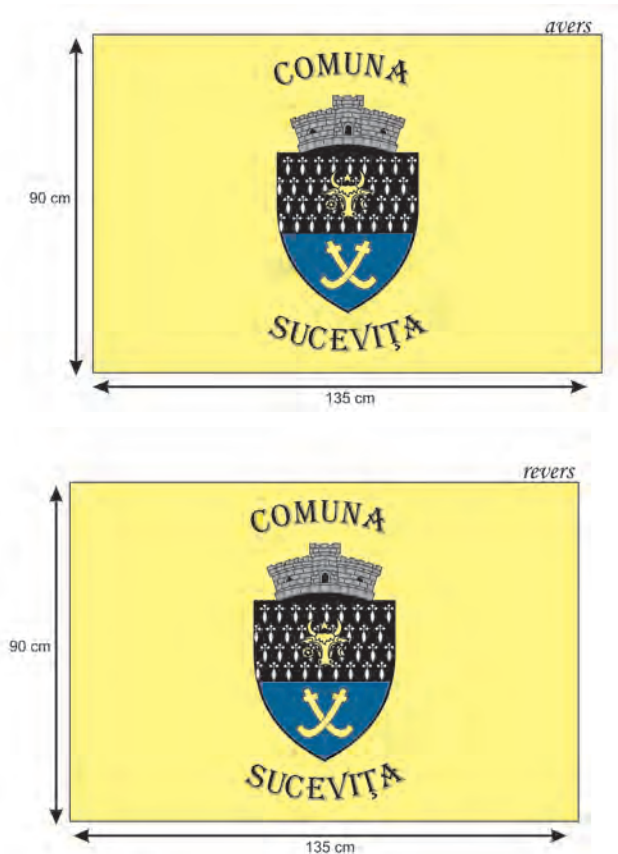
Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 824.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

**MODELUL STEAGULUI
comunei Sucevița, județul Suceava**

Material textil: polyester sau satinat.

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului
comunei Sucevița, județul Suceava****Descrierea steagului**

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului comunei Sucevița este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, având câmpul galben, cu stema localității în centru.

În partea de sus este inscripționat statutul localității „COMUNA” cu litere negre, iar în partea de jos denumirea „SUCEVIȚA” cu litere negre.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului**Descrierea stemei**

Stema comunei Sucevița se compune dintr-un scut tăiat potrivit anexei nr. 1.74 la Hotărârea Guvernului nr. 1.290/2003 privind aprobarea stemelor comunelor din județul Suceava, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 4 decembrie 2003.

În câmpul superior, pe contrahermină, negru și argint, stema Moldovei cu capul de bour, însoțit între coarne de o stea cu cinci raze, având în dreapta o roză și o semilună descrescândă în stânga, toate de aur.

În câmpul inferior, pe albastru, două săbii încrucișate cu vârful în jos, de aur.

Scutul este timbrat cu o coroană murală cu un turn de argint.

Semnificațiile elementelor însumate

Propunerea de stemă a comunei Sucevița asigură concordanța elementelor acesteia cu specificul economic, social, cultural și tradiția istorică ale comunei, respectând tradiția heraldică a acestei zone și legile științei heraldicii.

Coroana murală cu un turn de argint semnifică faptul că așezarea este comună.

Culoarea *galben* (sau aurul) reprezintă pământul, este simbolul forței și bogăției. Reprezintă bogăția și holdele aurii de grâu din timpul verii.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului steagului comunei Surdila-Greci, județul Brăila

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Surdila-Greci, județul Brăila, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Surdila-Greci, județul Brăila, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 825.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

MODELUL STEAGULUI comunei Surdila-Greci, județul Brăila

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului comunei Surdila-Greci, județul Brăila

Material textil: polyester sau satinat.

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului comunei Surdila-Greci este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea drapelului de 2/3, format din trei fâșii dispuse orizontal în următoarea succesiune a culorilor: albastru, alb, albastru. În partea de sus, pe fâșia de culoare albastră este inscripționat statutul localității „COMUNA” cu litere albe, iar jos pe fâșia de culoare albastră, denumirea „SURDILA-GRECI” cu litere albe. În centru, pe fâșia de culoare albă este imprimată stema comunei.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

De asemenea, însemnele sunt imprimate pe ambele fețe ale steagului (avers-revers).

Semnificațiile elementelor însumate ale steagului și ale culorilor reprezentate

Stema comunei Surdila-Greci se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și este situată în partea centrală a steagului.

În câmpul superior, pe fond roșu, se află un vultur de argint, cu ciocul negru, redat din față, cu capul conturnat, cu aripile deschise și așezate în fascie, stând cu picioarele pe un postament de argint sub formă de paralelipiped.

În câmpul inferior, pe fond albastru, se află patru spice de grâu de aur, încrucișate și dispuse în evantai.

Vulturul face trimitere la Monumentul eroilor din comună, ridicat pentru a oglindi memoria celor căzuți pe câmpul de luptă și pentru a celebra participarea la Războiul de Independență și la Primul Război Mondial.

Spicile de grâu reprezintă principala ocupație a locuitorilor, agricultura, iar cifra lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea albastru (sau azur) reprezintă apa, dar și aerul, cel mai nobil element după foc, și simbolizează blândețea, frumusețea, noblețea și buna-credință.

Culoarea albă transmite puritate, curățenie și neutralitate.

Toate aceste calități caracterizează locuitorii comunei Surdila-Greci.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului steagului comunei Beriu, județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Beriu, județul Hunedoara, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Beriu, județul Hunedoara, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

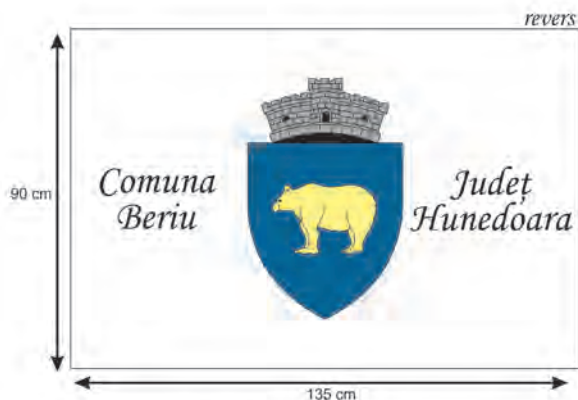
București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 826.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

MODELUL STEAGULUI comunei Beriu, județul Hunedoara

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului comunei Beriu, județul Hunedoara

Material textil: polyester sau satinat.

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului comunei Beriu este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, de culoare alb, format din trei fâșii dispuse orizontal în următoarea succesiune a culorilor: albastru, alb, verde.

În partea laterală stânga este inscripționat „COMUNA BERIU”, iar în partea dreaptă „JUDEȚ HUNEDOARA”.

În centrul steagului este imprimată stema localității.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Beriu se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului se află un urs de aur, orientat spre dreapta.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ursul simbolizează faptul că odinioară localitatea avea denumirea germană Berendorf.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea *albă* transmite puritate, curățenie și neutralitate.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului steagului comunei Vălișoara, județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Vălișoara, județul Hunedoara, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Vălișoara, județul Hunedoara, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 827.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

MODELUL STEAGULUI comunei Vălișoara, județul Hunedoara

Material textil: polyester sau satinat.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului comunei Vălișoara, județul Hunedoara

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului comunei Vălișoara este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, format cu câmp tăiat, având partea superioară de culoare albă, iar cea inferioară de culoare roșie, cu stema localității trecând peste tăiere.

În partea de sus este înscris statutul localității „COMUNA” cu litere de culoare roșie, iar în partea de jos este înscris denumirea „VĂLIȘOARA”, cu litere de culoare albă. Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Vălișoara se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și despicat în partea inferioară.

În șef, în câmp roșu, se află patru spice de grâu de aur, în pal.

În dreapta scutului, în câmp de argint, se află două ciocane de minerit negre dispuse în săritoare.

În stânga scutului, în câmp albastru, se află o troiță de argint, formată dintr-un postament paralelipipedic, cu două trepte, pe care se sprijină două colonete cu ornament fusiform și o cruce latină peste care broșează o cruce treflată. Troița are acoperiș, din care iese o cruce treflată.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu și ciocanele de minerit reprezintă activitățile specifice zonei, respectiv agricultura și mineritul.

Numărul spicelor indică numărul satelor care alcătuiesc comuna.

Troița reprezintă Monumentul închinat revoluționarilor de la 1848 din Vălișoara.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea *albă* transmite puritate, curățenie și neutralitate.

Culoarea *roșie* înseamnă putere, acțiune, îndrăzneală, generozitate, dragoste, voință, agresivitate, dorința de a servi patria, incitare la vigoare.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului steagului comunei Coșula, județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Coșula, județul Botoșani, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Coșula, județul Botoșani, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 828.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

MODELUL STEAGULUI comunei Coșula, județul Botoșani

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului comunei Coșula, județul Botoșani

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului comunei Coșula este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, format din trei fâșii dispuse vertical în următoarea succesiune a culorilor: roșu, alb, roșu.

În centru pe fâșia de culoare albă este imprimată stema localității.

În partea de sus este inscripționat anul atestării documentare a comunei „1535” cu numere negre, iar în partea de jos denumirea „COȘULA” cu litere negre.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Coșula se compune dintr-un scut triunghiular verde cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului se află o arbaletă de aur, cu săgeata îndreptată în sus, surmontând un pod de argint cu un singur arc, zidit cu negru.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Arbaleta reprezintă stema marelui logofăt Gavrilaş Mateiaș, ctitorul mănăstirii de la Coșula.

Podul de piatră amintește de vechiul pod construit în secolul al XVIII-lea peste râul Miletin.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea *roșie* înseamnă putere, acțiune, îndrăzneală, generozitate, dragoste, voință, agresivitate, dorința de a servi patria, incitare la vigilență.

Culoarea *alb* desemnează atât absența, cât și suma tuturor culorilor. De aceea se asociază vieții, luminii divinității, purității.

Material textil: polyester sau satinat.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 76**din 16 octombrie 2017**

Dosar nr. 1.296/1/2017

Judecător Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.296/1/2017 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția civilă în Dosarul nr. 5.707/99/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce decurge din „interpretarea dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006, prin neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq, reprezintă o cauză de nulitate absolută sau de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Eugenia Voicheci (președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție), a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1 Curtea de Apel Iași — Secția civilă, prin încheierea din 16 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.707/99/2015, a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 2 mai 2017.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006*.

Art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) „... Societățile comerciale ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată întocmesc, transmit și aduc la cunoștința publicului următoarele rapoarte:

A. Rapoarte privind informațiile privilegiate, prevăzute la art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004

(1) Aceste rapoarte se întocmesc după modelul prezentat la anexa nr. 29, se transmit A.S.F. și operatorului pieței reglementate pe care se tranzacționează acțiunile emise de respectiva societate, fără întârziere, dar fără a se depăși 24 de ore de la producerea respectivului eveniment sau de la data la care respectiva informație este adusă la cunoștința emitentului. Din categoria acestor informații fac parte, fără a se limita la acestea, următoarele (...):

b) convocarea adunării generale a acționarilor;”.

5. Codul civil

Art. 1.250. — Cauzele de nulitate absolută

„Contractul este lovit de nulitate absolută în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când rezultă neîndoielnic din lege că interesul ocrotit este unul general.

Art. 1.251. — Cauzele de nulitate relativă

Contractul este anulabil când au fost nesocotite dispozițiile legale privitoare la capacitatea de exercițiu, când consimțământul uneia dintre părți a fost viciat, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege.

Art. 1.252. — Presumția de nulitate relativă

În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este anulabil”.

IV. Expunerea succintă a procesului

6. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal cu nr. 5.707/99/2015, reclamanta A a chemat-o în judecată pe pârâta B, solicitând să se pronunțe o hotărâre prin care să se constate nulitatea absolută a Hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr. 1 din 27 aprilie 2015 a pârâtei B.

7. În motivarea acțiunii, reclamanta arată că este acționar al pârâtei B și deține un număr de 611.069 acțiuni, reprezentând 29,0364% din capitalul social.

8. Societatea pârâta este de tip deschis, acțiunile acesteia fiind tranzacționate prin Bursa de Valori (simbol bursier IASX), fiind supusă regimului specific al pieței de capital, reglementat de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de regulamentele, instrucțiunile și dispozițiile de măsuri ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (actuala Autoritate de Supraveghere Financiară), emise de către autoritate în baza prerogativei sale de reglementare. De asemenea, în măsura în care nu sunt contrare normelor speciale de egală forță juridică, activității pârâtei îi sunt aplicabile și dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9. În data de 27 aprilie 2015 a avut loc la sediul social al pârâtei B Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor. Convocarea ședinței a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, nr. 1.614 din 26 martie 2015.

10. Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor a avut loc la prima convocare, respectiv în data de 27 aprilie 2015, ședință la care reclamanta A, în calitate de acționar, a participat și a votat „împotriva”, astfel cum rezultă din cuprinsul Procurii speciale nr. 2.585 din 24 aprilie 2015.

11. Cauzele de nulitate absolută a hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr. 1 din 24 aprilie 2015 invocate de reclamantă au fost:

— încălcarea dispozițiilor art. 129 alin. (7) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece hotărârea adoptată conține elemente care nu s-au aflat pe ordinea de zi din convocatorul publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, făcând dificilă și lipsită de previzibilitate însăși punerea în aplicare a hotărârii;

— încălcarea dispozițiilor art. 117 alin. (6) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât convocatorul este lacunar, nefiind inserate integral rezoluțiile pe care acționarul majoritar intenționa să le adopte;

— încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. b), c) și d) din Regulamentul nr. 6/2009 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul adunărilor generale ale societăților comerciale, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 44/2009, cu modificările și completările ulterioare, și Disponerea de măsuri a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2008, învederându-se că societatea nu a publicat pe website-ul său numărul total de acțiuni și drepturile de vot la data convocării și proiectele de hotărâre, pentru punctele care vizau adoptarea deciziilor privind majorarea capitalului social, iar hotărârea de majorare a valorii capitalului social s-a adoptat fără să existe o motivație logică și pertinentă din partea consiliului de administrație prin care să se explice necesitatea adoptării unei astfel de hotărâri pentru interesul general al societății, nefiind prezentate acționarilor informațiile necesare adoptării hotărârilor;

— încălcarea dispozițiilor art. 216 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a celor ale art. 17 din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare

nr. 1/2006, stabilind că perioada de subscriere va începe să curgă la data stabilită în prospect, iar nu de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a; or, termenul de subscriere pentru acționarii existenți trebuie calculat de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, conform art. 216 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, începând să curgă în mod obligatoriu de la această dată a publicării, nu de la data prevăzută în prospect;

— încălcarea dispozițiilor art. 130 alin. (6) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, hotărârea neprevăzând o perioadă determinată de timp în care va avea loc subscrierea, ci o perioadă determinată în mod generic, dar și confuz, condițiile și limitele mandatului acordat Consiliului de administrație și informații referitoare la coordonatele majorării, dar și detalii privind modalitatea de exercitare a dreptului de preferință, precum cele referitoare la formularul de subscriere, contul de subscriere.

12. Ulterior, reclamanta a completat acțiunea cu noi motive de nulitate absolută, aceasta apreciind că hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr. 1 din data de 27 aprilie 2015 este lovită de nulitate absolută ca urmare a încălcării dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, întrucât societatea nu a publicat în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară rapoartele privind informațiile privilegiate întocmite potrivit art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, iar din procesul-verbal al ședinței Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nu rezultă publicarea convocatorului în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară, pârâta B fiind obligată să respecte atât prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și prevederile specifice pieței de capital, respectiv Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, și reglementările Comisiei Naționale de Valori Mobiliare/Autorității de Supraveghere Financiară.

13. Pârâta B a formulat întâmpinare, solicitând respingerea ca tardivă a acțiunii, iar, pe fond, respingerea acesteia ca nefondată, arătând că acțiunea este formulată și înregistrată la Tribunalul Iași după trecerea termenului legal de 15 zile de la publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și nu este vorba de o nulitate absolută, atât timp cât acționarul minoritar C, prezent la ședința Adunării Generale Extraordinare din data de 27 aprilie 2015, a votat «împotriva» doar la punctul 1 de pe ordinea de zi și a votat «pentru» la celelalte 2 puncte.

14. Prin Sentința civilă nr. 68 din 27 ianuarie 2016, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea ca fiind tardiv formulată, reținând că, potrivit dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței”, iar, potrivit alin. (3), „Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată”. [A apreciat că, pentru a se reține dacă, în speță, acțiunea este prescriptibilă sau nu trebuie stabilit dacă motivele invocate și intitulate ca fiind de nulitate absolută sunt într-adevăr de nulitate absolută sau nulitate relativă.]

15. Calificarea acțiunii prezintă importanță pentru faptul că, în cazul în care acțiunea este una în nulitate relativă, textul art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este pe deplin aplicabil.

16. Rezultă, astfel, din prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că acționarii care au votat în favoarea hotărârii lovite de nulitate ori s-au abținut de la vot nu au calitatea de a introduce acțiunea în nulitate, o altă soluție echivalând cu încurajarea propriei turpitudini.

17. Re prezentatul reclamantei a votat împotriva doar la unul din punctele aprobate de Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor, iar celelalte puncte de pe ordinea de zi, chiar dacă nu au fost cuprinse în convocator, au fost aprobate de acesta.

18. Prima instanță a apreciat că, în soluționarea litigiului, trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 1.252 din Codul civil. Astfel, în cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este anulabil, iar, atunci când legea nu indică în mod clar că încalcarea unei dispoziții atrage nulitatea absolută, urmează a fi incidentă nulitatea relativă.

19. Greutatea distincției între cazurile de nulitate absolută și cele de nulitate relativă este determinată de situația în care dispozițiile legale nu indică natura nulității, iar, pentru acest motiv, criteriul folosit în doctrina clasică este cel al naturii interesului protejat de dispoziția legală în fiecare caz în parte: nulitatea este absolută când interesul protejat este de ordine publică și nulitatea este relativă când interesul protejat este personal.

20. Această opțiune a legiuitorului poate fi fundamentată pe ideea potrivit căreia, atunci când nu poate fi determinat cu certitudine interesul ocrotit ca fiind unul general, de ordine publică, trebuie să se prezume că se ocrotește un interes particular, de ordine privată, fapt pentru care și sancțiunea nulității trebuie să fie mai blândă sub aspectul regimului juridic (altfel, în caz de admitere a cererii în nulitate, indiferent de felul acesteia — absolută sau relativă — efectele sunt aceleași), astfel că aceasta va fi doar o nulitate relativă.

21. Este, însă, posibil ca, din interpretarea normei legale, să nu se poată determina felul nulității, caz în care se va aplica prezumția de nulitate relativă instituită de art. 1.252 din Codul civil.

22. Textul legal are incidență și în materia societăților. Prin urmare, după apariția Codului civil nu se poate discuta de nulități absolute în materia societăților (și în materia hotărârilor Adunării Generale a Acționarilor, în special). S-ar putea accepta incidența nulității absolute când se încalcă normele penale din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în cazul art. 15 din lege. În rest, având în vedere că actul normativ nu precizează sancțiunea care intervine pentru încălcarea dispozițiilor sale, operează prezumția de nulitate relativă.

23. Prin urmare, dat fiind că toate motivele invocate de către reclamantă sunt, în fapt, de nulitate relativă și nu absolută, tribunalul a apreciat ca fiind aplicabile dispozițiile art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la termenul de 15 zile de introducere a acțiunii de la publicarea Hotărârii Adunării Generale a Acționarilor nr. 1 din 27 aprilie 2015 în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, nr. 2.896 din 16 iunie 2015, sens în care a respins acțiunea ca fiind tardiv formulată.

24. Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat reclamanta A, solicitând admiterea acesteia, respingerea excepției tardivității și trimiterea cauzei spre judecare primei instanțe, iar, în cadrul soluționării apelului, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006, respectiv dacă neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere a Financiare

a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută sau de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții.

V. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

25. Curtea de Apel Iași — Secția civilă, investită cu soluționarea apelului, a constatat admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006, respectiv neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută sau de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât s-a invocat de către pârâțul B excepția tardivității cererii de chemare în judecată, excepție admisă de prima instanță;

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

Referitor la această chestiune, în doctrină s-a exprimat opinia potrivit căreia prin chestiune de drept nouă urmează să se aibă în vedere „...această problemă de interpretare și aplicare a unei dispoziții legale asupra căreia instanța nu a mai statuat (recurs în interesul legii sau recurs în casație) și care nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, însă a cărei lămurire de către Înalta Curte de Casație și Justiție este absolut necesară, întrucât, de acest aviz, al instanței supreme depinde soluționarea pe fond a cauzei respective. Astfel, există posibilitatea ca respectiva chestiune de drept să fi apărut deja în practica instanțelor și să fi fost soluționată diferit, câtă vreme cu privire la aceasta nu a fost introdus un recurs în interesul legii”.

Există jurisprudență în această materie, însă este anterioară dispozițiilor Codului civil, ce instituie prin art. 1.252 o prezumție de nulitate relativă, iar, în acest context nou, există o îndoială reală cu privire la posibilitatea de a aplica această jurisprudență și asupra interpretării corecte ce trebuie dată normei de drept în cauză.

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 16 decembrie 2016.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Prin Încheierea de sesizare, Curtea de Apel Iași — Secția civilă a reținut că, prin Decizia nr. 124 din 23 aprilie 2015, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a stabilit că, în cazul societăților admise la tranzacționare pe o piață reglementată, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cele speciale din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare. În acest context s-a reținut că „societatea avea obligația să respecte, în ceea ce privește convocarea acționarilor, atât prevederile art. 117 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, cât și prevederile art. 113 din Regulamentul nr. 1/2006 ... raportat la aceste prevederi, societatea avea două obligații: transmiterea raportului privind convocarea către A.S.F. și solicitarea de a se publica aceste raporturi. Or, în speță, societatea și-a îndeplinit doar prima dintre aceste obligații ... Prin instituirea obligativității publicării convocării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară s-a urmărit asigurarea unei informări

eficiente a acționarilor, Buletinul electronic având, astfel, natura unui Monitor Oficial al pieței de capital ... În aceste condiții, netransmiterea de către societatea listată a informației referitoare la convocarea adunării generale către Autoritatea de Supraveghere Financiară spre a fi publicată în Buletinul electronic atrage neregularitatea convocatorului, constituind o cauza de nulitate a hotărârii adunării generale ...”.

27. În Decizia civilă nr. 446 din 13 martie 2013, Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă utilizează termenul de nulitate a hotărârii și nu de anulare, ceea ce converge către concluzia potrivit căreia nerespectarea procedurii de convocare atrage nulitatea absolută și nu cea relativă. Astfel, se arată, în considerentele deciziei menționate, faptul că „procedura organizării adunării generale, obiectul dezbaterilor și exercitarea dreptului de vot trebuie să se fundamenteze pe îndeplinirea obligației de informare cu privire la obiectul adunării, lipsa convocării sau chiar convocarea nelegală, nementionarea în convocator a ordinii de zi și a textului integral al propunerii de modificare a actului constitutiv sau expunerea lacunară a problemelor ce fac obiectul deliberării fiind neregularități ce au aptitudinea de a genera nulitatea hotărârii. Procedura de convocare în cazul societăților comerciale ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată trebuie să respecte prevederile art. 113 din Regulamentul nr. 1/2006, care impune ca raportul privind convocarea să fie publicat și în Buletinul electronic al Comisiei Naționale de Valori Mobiliare”.

28. Prin Decizia nr. 4.043 din 23 noiembrie 2010, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a stabilit faptul că „Acțiunea întemeiată pe dispozițiile art. 132 din Legea nr. 31/1990 este o acțiune în anulare sau în constatarea nulității absolute a hotărârilor Adunării Generale a Acționarilor contrare legii pentru cauze de nulitate absolută sau relativă pe care instanța le va analiza prin prisma susținerilor făcute de partea reclamantă sau invocate din oficiu”.

29. Contrar acestor opinii jurisprudențiale, în doctrină s-a exprimat opinia însușită și de tribunal, potrivit căreia nu se poate discuta de nulități absolute în materia societăților, deoarece interesul ocrotit este unul particular, al acționarilor/asociaților și nu unul general.

30. În concluzie, reținând întrunirea cumulativă a condițiilor impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a admis cererea formulată de A și s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, respectiv neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută sau de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții.

VII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Reclamanta A, formulând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a arătat faptul că neregularitățile privind publicarea convocatorului adunării generale a acționarilor unei societăți, precum și discutarea și votul asupra unor probleme ce nu au fost menționate, în mod explicit, în convocator atrag nulitatea absolută a hotărârii adunării generale adoptate în aceste condiții, deoarece aceste dispoziții legale imperative ocrotesc un interes de ordine publică, și anume dreptul la protecție al acționarului unei societăți deschise împotriva practicilor neloiale, fraudelor și abuzurilor.

32. Pârâta nu a expus un punct de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a arătat că nu există jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, dar, în majoritate, a opinat că netransmiterea informației referitoare la convocarea adunării generale către Autoritatea de Supraveghere Financiară, spre a fi publicată în Buletinul Electronic, atrage neregularitatea convocatorului, întrucât prin obligativitatea publicării s-a urmărit asigurarea unei informări mai eficiente a acționarilor, constituind, astfel, o cauză de nulitate absolută a hotărârii adunării generale.

34. Curtea de Apel Bacău a comunicat jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, iar opinia judecătorilor din cadrul Tribunalului Bacău este în sensul că neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară se sancționează cu nulitate relativă.

Cu toate acestea, într-o cauză soluționată de aceeași instanță, sentința civilă a fost desființată de Curtea de Apel Bacău, considerându-se că intervine sancțiunea nulității absolute.

35. Curtea de Apel Brașov nu a identificat jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, iar opinia majoritară a judecătorilor din cadrul acestei instanțe este în sensul că, în interpretarea dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții.

În sprijinul acestei soluții stă dispoziția cu caracter de principiu înscrisă în art. 1.252 din Codul civil, ce instituie prezumția de nulitate relativă, spre deosebire de situația nulității absolute, care trebuie să fie prevăzută expres de lege sau să rezulte neîndoielnic că interesul ocrotit este unul general, cum statuează art. 1.250 din același act normativ. Din modul de redactare al normei supuse analizei nu rezultă că interesul ar fi unul general, ci unul privat, al acționarilor, astfel încât sancțiunea nulității absolute nu se justifică.

Judecătoria Sfântu Gheorghe a considerat că neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate relativă.

36. Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a arătat că nu există jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, însă a comunicat că neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq nu reprezintă o cauză de nulitate absolută ori relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții, ci, eventual, o cauză de inopozabilitate față de terți, anexând jurisprudență relevantă, pentru următoarele considerente:

— raportat la art. 1.246 din Codul civil, nulitatea presupune nerespectarea unor condiții de valabilitate la momentul încheierii actului juridic, astfel că această sancțiune poate interveni doar pentru cauze anterioare ori concomitente întocmirii actului; or, din cuprinsul art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 rezultă în sarcina societăților o obligație ulterioară realizării convocării adunării generale a acționarilor, respectiv aceea de a transmite un raport privind această informație privilegiată (convocarea adunării generale), fără întârziere și fără a depăși un termen de 24 de ore de la producerea sa;

— nici Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 și nici Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, ori Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni pe piață nu derogă de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește modalitățile de convocare a adunării generale a unei societăți pe acțiuni și nu prevăd obligativitatea realizării acestei convocări printr-o altă modalitate decât cele instituite prin art. 117 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 nu impune necesitatea convocării acționarilor prin Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară, ci obligația transmiterii unor informații privilegiate, cuprinse într-un raport, scopul fiind acela de informare a publicului, iar nu de aducere la cunoștința acționarilor a informațiilor specifice convocatorului, respectiv a datei, locului și punctelor de pe ordinea de zi a adunării generale;

— noțiunea de „informație privilegiată” este definită de art. 244 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind „o informație de natură precisă care nu a fost făcută publică, care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai mulți emitenți ori la unul sau mai multe instrumente financiare și care, dacă ar fi transmisă public, ar putea avea impact semnificativ asupra prețului acelor instrumente financiare sau asupra prețului instrumentelor financiare derivate cu care se află în legătură”; rezultă, astfel, că scopul transmiterii informațiilor privilegiate (din care face parte și convocarea adunării generale) este acela de informare a publicului în vederea evitării abuzurilor de piață prin manipularea prețului instrumentelor financiare, iar nu acela de aducere la cunoștința acționarilor a datei, locului și punctelor de pe ordinea de zi a adunării generale, finalitate atinsă prin realizarea convocării acestora conform art. 117 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— scopul de informare publică a acestei proceduri, în vederea realizării opozabilității față de terți, reiese și din prevederile art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, la care face trimitere expresă art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, acestea stipulând că „orice societate comercială trebuie să informeze publicul și Comisia Națională de Valori Mobiliare, fără întârziere, în legătură cu informațiile privilegiate ce îl privesc în mod direct”; în plus, alineatele 3-4 ale aceluiași text de lege prevăd posibilitatea unui emitent de a amâna dezvăluirea publică a informației privilegiate; or, este evident că procedura instituită de art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 vizează informarea terților, iar nu a acționarilor, aceștia neputând fi excluși de la informarea pe care o convocare a adunării generale o presupune cu necesitate;

— întrucât nu există o obligație legală a societății de a realiza convocarea acționarilor și prin publicare în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară (această procedură vizând interesele terților) nu se poate reține nevalabilitatea convocării adunării generale a acționarilor pentru acest motiv; consecutiv, nu se poate pune în discuție nevalabilitatea hotărârii adunării generale adoptate în această manieră.

37. Curtea de Apel Cluj a arătat că nu există jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, opinia judecătorilor din cadrul Secției a II-a civile a acestei instanțe fiind similară cu cea exprimată de Tribunalul Specializat Cluj, a cărui opinie unanimă este în sensul că obligația de a publica în Buletinul electronic al Autorității de

Supraveghere Financiară a convocatorului Adunării Generale a Acționarilor, instituită prin dispozițiile art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 nu este aplicabilă unei societăți admise la tranzacționare pe Piața RASDAQ.

Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, „societățile comerciale ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe piața reglementată întocmesc, transmit și aduc la cunoștința publicului următoarele rapoarte:

A. Rapoarte privind informațiile privilegiate, prevăzute la art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004

(1) Aceste rapoarte se întocmesc după modelul prezentat la anexa nr. 29, se transmit Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și operatorului pieței reglementate pe care se tranzacționează acțiunile emise de respectiva societate comercială, fără întârziere, dar fără a se depăși 24 de ore de la producerea respectivului eveniment sau de la data la care respectiva informație este adusă la cunoștința emitentului și se publică în Buletinul electronic al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare. Din categoria acestor informații fac parte, fără a se limita la, următoarele: (...)

b) convocarea adunării generale a acționarilor.”

La data de 22 octombrie 2014 a fost adoptată Legea nr. 151/2014 privind clarificarea statutului juridic al acțiunilor care se tranzacționează pe Piața RASDAQ sau pe piața valorilor mobiliare necotate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 24 octombrie 2014.

Potrivit art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 151/2014, „Consiliile de administrație/directoratele societăților ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe Piața RASDAQ sau pe piața acțiunilor necotate au obligația să convoace și să efectueze demersurile necesare pentru desfășurarea adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, în condițiile stabilite de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu scopul dezbaterii de către acționari a situației create de lipsa cadrului legal de funcționare a Pieței RASDAQ, precum și pentru ca aceștia să ia o decizie privitoare la efectuarea de către societate a demersurilor legale necesare în vederea admiterii la tranzacționare a acțiunilor emise de societate pe o piață reglementată sau a tranzacționării acestora în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, în baza prevederilor Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a reglementărilor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară”.

„Art. 3. — (1) În situația în care adunarea generală a acționarilor hotărăște ca societatea să nu facă demersurile legale necesare în vederea admiterii la tranzacționare a acțiunilor emise de societate pe o piață reglementată sau a tranzacționării acestora în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, acționarii au dreptul de a se retrage din societate în condițiile art. 134 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Astfel cum rezultă fără dubiu din dispozițiile art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) ale Legii nr. 151/2014, piața RASDAQ nu a fost niciodată o piață reglementată, astfel încât obligațiile stabilite prin art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, și prin art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 nu au fost niciodată aplicabile societăților ale căror acțiuni au fost tranzacționate pe Piața RASDAQ. În consecință, nerespectarea de către o atare societate a obligației de publicare a convocatorului în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară nu are cum să atragă nulitatea, relativă sau absolută, a hotărârii adoptate în aceste condiții.

Opinia majoritară a judecătorilor din cadrul Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal este în sensul că o hotărâre a Adunării Generale a Acționarilor adoptată în condițiile nepublicării convocatorului în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară ar fi lovită de nulitate absolută.

38. Curtea de Apel Constanța a arătat că nu există jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, dar, în urma consultărilor efectuate, Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă, a exprimat opinia majoritară potrivit căreia neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută a convocării și, pe cale de consecință, a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții.

În susținerea acestei opinii s-a arătat că societăților admise la tranzacționare pe o piață reglementată le sunt aplicabile atât prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și cele speciale ale Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în ceea ce privește convocarea acționarilor, societatea are obligația să respecte atât prevederile art. 117 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și prevederile art. 113 din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, în acest sens fiind și prevederile art. 117 alin. (8) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligația prevăzută de Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 este o obligație de publicitate, iar nepublicarea convocatorului în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară este supusă aceleiași sancțiuni — nulitatea absolută a hotărârii Adunării generale a acționarilor, conform art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare —, aplicabilă în cazul nepublicării convocatorului ședinței Adunării Generale a Acționarilor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar de largă răspândire, conform art. 117 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Scopul instituirii unor formalități de publicitate a convocatorului este cel de a asigura respectarea dreptului la informare al acționarilor cu privire la ordinea de zi, de a vota în cunoștință de cauză și de a asigura egalitatea în drepturi a tuturor acționarilor.

Formalitățile instituite pentru convocare, care urmăresc asigurarea formării corecte a voinței sociale, vizează nu numai ocrotirea directă a interesului privat al acționarilor, ci și ocrotirea intereselor terților care au intrat sau pot intra în raporturi juridice cu societatea în cadrul căreia funcționează organul deliberativ.

Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a exprimat și opinia minoritară potrivit căreia neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului adunării generale a acționarilor unei societăți admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate relativă, condiționată de dovada vătămării pricinuite, vătămare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului.

În esență, se afirmă că dreptul acționarului de a participa și vota în cadrul adunării generale a acționarilor este un drept personal, iar sancțiunea aplicabilă în cazul hotărârilor adoptate cu nerespectarea acestui drept este nulitatea relativă.

39. Curtea de Apel Galați a identificat jurisprudență relevantă cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, iar Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă a opinat în sensul că nu se poate discuta de nulități absolute în materia societăților, deoarece interesul ocrotit este unul particular, al acționarilor/asociațiilor, nu unul general, înaintându-se jurisprudență relevantă.

Astfel, în baza art. 1.252 din Codul civil, se instituie o prezumție de nulitate relativă, în sensul că, atunci când legea nu indică în mod clar că încălcarea unei dispoziții atrage nulitatea absolută, urmează a fi incidentă nulitatea relativă. Prin urmare, după apariția noului Cod civil cel mult se poate reține incidența nulității absolute când se încalcă normele penale din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (dar și acolo cu unele rezerve), sau în cazul art. 15 din lege. În rest, având în vedere că Legea societăților nu precizează sancțiunea care intervine pentru încălcarea dispozițiilor sale sau o precizează neîndestulător, făcând referire numai la „nulitate”, fără alte detalii, pare natural să opereze prezumția de nulitate relativă.

40. Curtea de Apel Pitești a arătat că nu există jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, dar Tribunalul Specializat Argeș a considerat că neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq atrage nulitatea absolută a hotărârii Adunării Generale a Asociațiilor adoptate în aceste condiții, având în vedere norma imperativă prevăzută la art. 226 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, ce impune societății să informeze publicul și Comisia Națională de Valori Mobiliare, fără întârziere, în legătură cu informațiile privilegiate, printre care, potrivit art. 113 lit. A alin. (1) lit. b), se află convocarea adunării generale a acționarilor.

Ca urmare, se constată că legiuitorul a impus ca acest convocator să aibă o importanță deosebită atât pentru public și nu doar pentru asociați și pentru autoritatea de reglementare. Neîndeplinirea formalității de publicare, în aceste condiții, a convocatorului adunării generale a acționarilor al societății tranzacționate pe Piața Rasdaq atrage, astfel, nulitatea absolută a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor.

41. Curtea de Apel Suceava a arătat că nu a identificat jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, însă Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă a apreciat, cu majoritate, că neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută, avându-se în vedere și dispozițiile art. 1.250 din Codul civil.

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.230/C/2.043/III-5/2017 din 30 mai 2017, a comunicat instanței supreme că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizării.

43. Curțile de Apel Craiova, Iași, Ploiești, Oradea, Târgu Mureș și Timișoara nu au comunicat jurisprudență relevantă și niciun punct de vedere cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

44. Deși Curțile de Apel Timișoara, Oradea și Iași au arătat că nu a fost identificată jurisprudență, în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate următoarele hotărâri:

— Decizia nr. 446 din 13 martie 2013, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă, din analiza căreia rezultă că nerespectarea procedurii de convocare atrage nulitatea absolută și nu cea relativă, reținându-se că procedura de convocare în cazul societăților comerciale ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată trebuie să respecte prevederile art. 113 din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006, care impune ca raportul privind convocarea să fie publicat și în Buletinul electronic al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

— Decizia nr. 124 din 23 aprilie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal, prin care s-a reținut că, în cazul societăților admise la tranzacționare pe o piață reglementată, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cele speciale din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare. În acest context, „societatea avea obligația să respecte, în ceea ce privește convocarea acționarilor, atât prevederile art. 117 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și prevederile art. 113 din Regulamentul nr. 1/2006 ... raportat la aceste prevederi, societatea avea două obligații: transmiterea raportului privind convocarea către Autoritatea pentru Supraveghere Financiară și solicitarea de a se publica aceste raporturi. Or, în speță, societatea și-a îndeplinit doar prima dintre aceste obligații ... Prin instituirea obligativității publicării convocării în Buletinul electronic al Autorității pentru Supraveghere Financiară s-a urmărit asigurarea unei informări eficiente a acționarilor, Buletinul electronic având, astfel, natura unui Monitor Oficial al pieței de capital ... În aceste condiții netransmiterea de către societatea listată a informației referitoare la convocarea adunării generale către Autoritatea de Supraveghere Financiară spre a fi publicată în Buletinul electronic atrage neregularitatea convocatorului, constituind o cauză de nulitate a hotărârii adunării generale ...”;

— deciziile nr. 615/2016 de la 5 octombrie 2016 și nr. 591/2016 de la 29 septembrie 2016, pronunțate de Curtea de Apel Iași — Secția civilă, din analiza cărora rezultă că procedura de convocare trebuie să respecte prevederile art. 117 alin. (1) din Legea nr. 31/1990.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

45. Prin Decizia nr. 4.043 din 23 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 36.403/3/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a stabilit faptul că „acțiunea întemeiată pe dispozițiile art. 132 din Legea nr. 31/1990 este o acțiune în anulare sau în constatarea nulității absolute a hotărârilor Adunării Generale a Acționarilor contrare legii pentru cauze de nulitate absolută sau relativă pe care instanța le va analiza prin prisma susținerilor făcute de partea reclamantă sau invocate din oficiu ...”, iar, prin Decizia nr. 3.241 de la 8 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.975/1.285/2007, s-a reținut că „nu poate fi primită critica recurenților cu privire la calificarea încălcărilor de lege invocate ca fiind cauze de nulitate relativă”.

46. La nivelul Curții Constituționale nu a fost identificată jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

X. Opiniile exprimate de specialiștii consultați

47. Prin opinia științifică formulată de prof. univ. dr. Dragoș Alexandru Sitaru, lector univ. dr. Sorin Virgil David, lector univ. dr. Manole Ciprian Popa, conf. univ. dr. Andreea-Teodora Stănescu și lector univ. dr. Șerban-Alexandru Stănescu, specialiști ai Departamentului de Drept privat din cadrul Facultății de Drept — Universitatea București s-a arătat că, prin intrarea în vigoare a noului Cod civil, s-au codificat orientările doctrinare și jurisprudențiale privind nulitățile, fără a se modifica fundamental nulitatea actului juridic civil.

48. Pentru a distinge între nulitatea absolută și cea relativă, abordarea anterioară nu a suferit modificări, rămânând valabilă utilizarea criteriului naturii interesului ocrotit pentru stabilirea tipului de nulitate și aplicarea regimului juridic adecvat. Nulitatea absolută există, potrivit art. 1.246 alin. (1) din Codul civil, ori de câte ori încheierea actului juridic încalcă o normă care ocrotește un interes public, iar cea relativă intervine atunci când se încalcă o normă care ocrotește un interes particular, conform art. 1.248 alin. (1) din Codul civil.

49. În legătură cu problema supusă analizei, hotărârile adunării generale a acționarilor luate în cadrul unei societăți pe acțiuni, supuse unui regim juridic special, fiind o societate deschisă — emitent de valori mobiliare —, rațiunea legiuitorului la data adoptării regimului ei juridic consta în mobilizarea investițiilor publicului la o scară mare, pentru desfășurarea de activități comerciale. Prin urmare, normele din Legea societăților privind organizarea și funcționarea adunării generale a acționarilor (art. 110—136) sunt de ordine publică [mai puțin cele dispozitive, de exemplu, art. 110 alin. (2), art. 112, art. 117 alin. (4)] și cele care protejează cu precădere un interes particular, categorie în care, cu titlu exemplificativ, sunt menționate cele care privesc capacitatea acționarilor sau vicierea voinței lor, cauze care prin definiție atrag nulitatea relativă.

50. Această abordare, arată autorii studiului, nu este nouă, a existat încă din perioada interbelică, în legătură cu normele similare celor anterior menționate, prevăzute în Codul comercial Carol al II-lea și care au servit drept model Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

51. Soluția nu s-a schimbat nici prin intrarea în vigoare a noului Cod civil, care nu a abrogat nicio normă din materia organizării și funcționării adunării generale a societăților pe acțiuni, ci dimpotrivă, reglementând nulitatea actelor emise de organele persoanei juridice, art. 216 din noul Cod civil reproduce în mare parte dispozițiile art. 132 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 290 alin. (4) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, societățile pe acțiuni cotate (emitenții) se supun dispozițiilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care legislația specială a pieței de capital nu conține norme derogatorii, motiv pentru care s-a concluzionat că dispozițiile legale privind convocarea adunării generale în cadrul societății pe acțiuni sunt de ordine publică, ocrotesc interese generale, iar încălcarea lor atrage nulitatea absolută a hotărârii.

52. În privința legăturii dintre dispozițiile art. 113 lit. A alin. (1) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 și validitatea hotărârii adunării generale, conform opiniei științifice a specialiștilor consultați, aceste dispoziții legale stabilesc obligația emitenților de a aduce la cunoștința publicului anumite rapoarte privind informațiile privilegiate, obligație care nu are legătură cu organizarea și desfășurarea adunării generale a acționarilor, guvernată de dispozițiile legale specifice.

53. Având în vedere că Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 nu conține expres sau prin trimitere nicio normă juridică referitoare la organizarea și desfășurarea adunării generale, rezultă că textul art. 113 lit. A alin. (1) lit. b nu este relevant pentru organizarea și ținerea adunării generale, astfel că încălcarea acestora nu constituie decât, cel mult, o cauză de nulitate relativă.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

55. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să verifice dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

56. Potrivit acestor dispoziții legale, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei

în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

57. Prin urmare, pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

58. Verificarea admisibilității sesizării relevă îndeplinirea doar în parte a condițiilor prevăzute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

59. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, Curtea de Apel Iași — Secția civilă, titularul sesizării, investită cu soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins ca fiind tardiv formulată acțiunea având ca obiect constatarea nulității absolute a unei hotărâri a adunării generale extraordinare a acționarilor, aplicând dispozițiile art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

60. În absența oricărei justificări a instanței de trimitere cu privire la faptul că litigiul se judecă în ultimă instanță, verificarea admisibilității sesizării în conformitate cu acest criteriu fiind lăsată în sarcina Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că, potrivit art. 132 alin. (9), modificat prin art. 18 pct. 10 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârea judecătorească pronunțată în această materie este supusă numai apelului. Prin urmare, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată de instanța de apel este definitivă, cu consecința că sunt îndeplinite condițiile referitoare la existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță, aflate în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit cu soluționarea acestuia.

61. În privința condiției referitoare la noutatea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării se impun anumite precizări, care conturează concluzia neîndeplinirii acestei cerințe.

62. Evaluarea acestei condiții, în absența unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a statuat în jurisprudența constantă a instanței supreme (Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iunie 2015, Decizia nr. 19 din 22 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 19 octombrie 2015, ambele pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

63. Pentru determinarea caracterului noutății trebuie verificat dacă o instanță este investită să se pronunțe asupra chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită pentru prima dată sau problema de drept a primit deja o dezlegare din partea instanțelor investite cu soluționarea unor cauze similare. Analiza are relevanță în considerarea funcției mecanismului hotărârii prealabile, comparativ cu mecanismul recursului în interesul legii pentru a evita paralelismul și suprapunerea celor două proceduri de asigurare a unei practici judiciare unitare.

64. În acest context, în considerarea scopului, finalității și condițiilor de admisibilitate distincte ale celor două proceduri instituite de legiuitor pentru asigurarea practicii judiciare unitare, trebuie reamintite elementele de diferențiere dintre cele două mecanisme de unificare a jurisprudenței. Astfel, dacă hotărârea prealabilă are ca scop preîntâmpinarea apariției unei practici neunitare prin exercitarea unui control *a priori*, recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja existentă, efectuând un control *a posteriori*.

65. În cauză se constată că, în încheierea de sesizare a Curții de Apel Iași — Secția civilă, titularul sesizării indică două hotărâri prin care alte instanțe au pronunțat decizii prin care au interpretat și aplicat dispozițiile legale a căror interpretare se solicită prin sesizarea formulată.

66. Pe de altă parte, hotărârile judecătorești identificate în cuprinsul capitolului „Jurisprudența instanțelor naționale” relevă existența pe rolul unor curți de apel a unei practici judiciare consistente, dar neunitare, astfel încât chestiunea de drept a cărei interpretare se solicită și-a pierdut caracterul de noutate, iar scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins — ceea ce pune în discuție și eficacitatea utilizării procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, mecanismul la care se poate apela fiind recursul în interesul legii.

67. Prin urmare, în acord cu jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 29 din 17 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.018 din 19 decembrie 2016, Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017), în considerarea specificului procedurii reglementate prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, având în vedere că chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată a mai fost anterior dedusă judecării, iar instanțele naționale, prin utilizarea mecanismului de interpretare a legii, au procedat la interpretarea și aplicarea normei juridice considerate de titularul sesizării ca prezentând dificultăți ce ar necesita o rezolvare de principiu, rezultă că problema de drept care formează obiectul sesizării nu îndeplinește condiția noutății.

68. În egală măsură, problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine referitoare la securitatea raportului juridic dedus judecării, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă prin pronunțarea unei rezolvări de principiu.

69. În această privință, în jurisprudența sa (Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 13 februarie 2015, Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), instanța supremă a subliniat că prin mecanismul reglementat de dispozițiile legale anterior menționate trebuie să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată pentru interpretarea unei norme legale îndoielnice, lacunare sau neclare, deoarece scopul

acestei proceduri îl constituie împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materia chemată să se pronunțe.

70. Reglementând procedura de judecată, dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă prevăd că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată, după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, iar în conformitate cu teza a II-a același articol încheierea de sesizare va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

71. Prin urmare, instanța de trimitere are obligația identificării chestiunii de drept ce se solicită a fi interpretată, caracterizarea aspectelor privind noutatea acesteia în planul identificării și aplicării sale, precum și a dificultății interpretării problemei de drept și a modului în care această dezlegare determină soluționarea cauzei pe fond.

72. Verificarea încheierii de sesizare din această perspectivă relevă faptul că, aparent, titularul sesizării procedează la analizarea condițiilor de admisibilitate în conformitate cu art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând că sunt îndeplinite aceste cerințe, deoarece de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006 depinde soluționarea pe fond a cauzei pentru că pârâta a invocat excepția tardivității cererii de chemare în judecată, iar prima instanță a admis această excepție.

73. Se apreciază că problema de drept enunțată este nouă, deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia printr-o altă hotărâre, jurisprudența existentă în materie este anterioară dispozițiilor noului Cod civil, care prin art. 1.252 instituie o prezumție de nulitate relativă, iar în acest context nou există o îndoială reală cu privire la posibilitatea de a aplica această jurisprudență și asupra interpretării corecte ce trebuie dată normei de drept supuse interpretării.

74. După reluarea integrală a considerentelor hotărârii pronunțate de prima instanță se arată punctul de vedere al reclamantei, iar la capitolul denumit „Punctul de vedere motivat al completului de judecată” sunt redată dispozițiile a căror interpretare se solicită, precum și prevederile art. 1.250—1.252 din Codul civil, considerate ca fiind alte norme de drept intern relevante pentru analiză.

75. Deși în preambulul încheierii de sesizare sunt indicate două decizii ale Curții de Apel Iași — Secția civilă, pronunțate în aceeași materie, titularul sesizării precizează că la această instanță nu există jurisprudență cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, apoi sunt prezentate citate din considerentele unor decizii pronunțate de alte instanțe cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 113 din Regulamentul Comisiei Naționale de Valori Mobiliare nr. 1/2006.

76. Totodată, sunt prezentate citate din două articole publicate în *Revista Română de Drept al Afacerilor* nr. 1/2011 și în *Curierul judiciar* nr. 11/2012, invocate de altfel și de tribunal în sentința pronunțată, fără o concluzie proprie în legătură cu aceste aspecte.

77. În final, titularul sesizării concluzionează că sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru a admite sesizarea formulată de reclamantă.

78. Regularitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă obligă instanța de trimitere să arate motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, punctul de vedere al completului de judecată, din care să rezulte explicit îndeplinirea cerințelor privind noutatea și dificultatea aplicării unor dispoziții legale în vigoare din anul 1990 și, respectiv, anul 2006, precum și

dezvoltarea argumentelor pentru care se apreciază că este necesară o dezlegare de principiu, deși în această perioadă problematica a fost analizată de instanțele investite cu soluționarea acțiunilor având ca obiect anularea hotărârii adunării generale.

79. Evocarea unor opinii doctrinare nu reprezintă și nu suplinește punctul de vedere al completului de judecată, motiv pentru care în jurisprudența sa Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că încheierea care nu cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării și punctul de vedere al completului asupra chestiunii de drept nu îndeplinește condițiile pentru declanșarea mecanismului prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă (Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015, și Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.408/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015), ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

80. În conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, încheierea de sesizare va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

81. Prin urmare, completul de judecată nu își poate limita rolul la preluarea necritică a cererii formulate de parte și la transmiterea acesteia către Înalta Curte de Casație și Justiție, ci este obligat, potrivit dispozițiilor legale invocate, să prezinte punctul de vedere propriu cu privire la problema în legătură cu care s-a formulat sesizarea, condiție neîndeplinită de instanța de sesizare.

82. În egală măsură, îndoiala completului de judecată investit cu soluționarea cauzei cu privire la aplicarea jurisprudenței existente în materie anterior dispozițiilor art. 1.252 din Codul civil, care instituie o prezumție de nulitate relativă, în absența oricărui argument care să demonstreze că problema de drept este nouă — deși criteriul vechimii reglementării nu este determinant pentru a se concluziona în sens contrar —, conturează concluzia neîndeplinirii acestei cerințe, dar și a oricărei preocupări a titularului sesizării de a proceda la o analiză proprie din care să rezulte dacă și în ce măsură prin noul Cod civil s-a modificat substanțial regimul juridic al nulității actului juridic civil sau, dimpotrivă, s-a realizat o codificare a orientărilor doctrinare și jurisprudențiale existente în materia nulităților.

83. În aceeași ordine de idei, problema de drept trebuie să fie reală, și nu aparentă, să prezinte un anumit grad de dificultate, să vizeze posibilitatea interpretării diferite sau contradictorii a unui text de lege, a unei reguli cutumiare incomplete sau incidența unor principii generale ale dreptului, care prin conținut sau sfera de acțiune sunt discutabile (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 1.011/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

84. Prin urmare, nu este lipsit de relevanță faptul că alte instanțe de judecată, respectiv alte complete de judecată ale aceleiași instanțe au aplicat aceste dispoziții legale a căror interpretare se solicita. Fără a nega posibilitatea că, prin ipoteză, într-un caz particular aplicarea acestora poate genera dificultăți, totuși soluția nu o reprezintă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în defavoarea prerogativei instanțelor judecătorești de a interpreta și aplica ele însele legea, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei, prin utilizarea mecanismului de interpretare a actelor normative și realizarea raționamentului judiciar de aplicare a dispozițiilor legale (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 602/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, Decizia nr. 6 din

30 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.793/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017, Decizia nr. 41 din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.154/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 14 iulie 2017, Decizia nr. 38 din 7 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.552/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.005 din 14 decembrie 2016), evitând astfel suspendarea inutilă a soluționării cauzei până la pronunțarea hotărârii asupra sesizării.

85. În cazul analizat, determinarea naturii interesului ocrotit și, prin consecință, a caracterului nulității — absolute sau

relative — reprezintă un exercițiu de interpretare și aplicare a legii, exercițiu care nu poate și nu trebuie să fie abandonat sau înlocuit cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

86. În concluzie, se apreciază că sesizarea Curții de Apel Iași — Secția civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu îndeplinește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, referitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept, a noutății acesteia și la exprimarea punctului de vedere argumentat al instanței de trimitere, fiind prin urmare inadmisibilă.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.707/99/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce decurge din „interpretarea dispozițiilor art. 113 lit. A alin. (1) lit. b) din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006, prin neîndeplinirea formalității publicării în Buletinul electronic al Autorității de Supraveghere Financiară a convocatorului unei adunări generale a acționarilor societății admise la tranzacționare pe Piața Rasdaq reprezintă o cauză de nulitate absolută sau de nulitate relativă a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor adoptate în aceste condiții”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 16 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE
EUGENIA VOICHECI

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 060581